

„Omul nu poate ajunge om decât prin educație” Immanuel Kant

Conform Declarației Universale a Drepturilor Omului, educația este un drept fundamental al acestuia, reprezentând cel mai eficient mecanism de mobilitate socială, o șansă reală de a depăși pragul sărăciei, promovând în acest sens egalitatea de șanse și diminuând inegalitatea socială.

Totodată poate fi considerată a fi cel mai puternic instrument de transformare, deoarece permite promovarea drepturilor și libertăților omului și a dezvoltării durabile, contribuind astfel la construirea unui viitor echitabil pentru toți indivizii. Acestea sunt obiective realizabile dacă ne bucurăm, în egală măsură, de implicarea autorităților, a instituțiilor, a companiilor și mai ales a părinților și copiilor responsabili. Ca și valoare, educația promovează toleranța și înțelegerea eliminând diferențele politice, culturale și religioase, punând accent pe apărarea drepturilor omului și conservarea mediului.

Educația nu se referă doar la instituțiile de învățământ, ci vizează și mediul familiar, economic și social, acestea oferind, la rândul lor, contexte pentru a dobândi principiile etice ale educației. Rolurile educației sunt multiple, cu implicații semnificative în sfera economică, culturală, socială, dar și pe plan personal. Pentru individ, dar și pentru societate, educația aduce cu sine multe beneficii îmbunătățește perspectivele de carieră, stimulează economia și poate chiar, conform ultimelor studii să extindă durata de viață și să facă oamenii mai fericiți. În cadrul societății, educația are o importanță deosebită, fiind baza pentru susținerea culturii, instruirea individuală și pentru evoluția umanității. Instituția școlară oferă cadrul optim pentru realizarea unei educații formale. Acest tip de educație, educația formală, face referire la cunoștințele academice, de bază, pe care un copil le învață într-un mod și cadru formal.

Câteva exemple de educație formală sunt învățarea la clasă, certificarea institutului sau educația planificată a diferitelor discipline cu o programă adecvată, dobândită prin participarea la o instituție, acesta fiind modul sistematic în care o persoană frecventează o școală sau o universitate și primește instruire de la profesori autorizați să predea diferite materii.

Multe țări din întreaga lume au adoptat diferite sisteme de educație formală, însă majoritatea dintre acestea urmează programul K-12, printre care și România. Acest sistem presupune că, un elev își începe educația la grădiniță la vârsta de trei ani și continuă până la vârsta de 18 ani, la absolvirea liceului, în urma unui examen. Educația formală cuprinde, de asemenea, și studii universitare și postuniversitare. Educația școlară, nu s-a schimbat prea mult de-a lungul anilor, însă, transformarea digitală a modificat semnificativ felul în care este văzut acest proces.

Mulți specialiști din domeniul educației sunt de acord că educația are un rol fundamental și anume acela de a dota oamenii cu capacitățile și abilitățile necesare dezvoltării gândirii critice care le

permite să facă față tuturor provocărilor vieții. În altă ordine de idei, această gândire critică este, la rândul ei esențială atunci când vine vorba de educarea persoanelor care sunt conștiente de drepturile și obligațiile lor de cetățenie, ceea ce constituie un lucru extrem de important în epoca suprainformării (în special a politicii), a populismului și a știrilor false.

Educația este capabilă să dezvolte capacitatea de analiză, să pună sub semnul întrebării tot ceea ce se vinde ca fiind adevărat și, mai mult decât atât, să învețe oamenii să reflecteze. Altfel spus, educația este singura modalitate de a garanta un viitor mai bun tuturor. Un om educat nu se naște, el se educă. Așadar, o educație bună aduce stimă de sine, perspective de carieră mai bune, sănătate îmbunătățită și o mai bună înțelegere a lumii.

Adriana Apostol

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*